

گزارش

نگاهی به طرح اکران مخاطب خاص صندلی‌های خالی

شهرزاد همتی

۲۵ میلیون تومان کل فروش پنج هفته‌ای طرح اکران مخاطب خاص است. این نتیجه تمام تلاش‌های طرحی است که این روزها چشم امید به فیلم بزرگانی همچون کیارستمی است.

عادت کردیم که فیلم‌های با مخاطب خاص بی‌سروردا اکران شوند، بدون آنکه خبردار شویم از چرخه اکران حذف شوند و کارگردان‌هایی که دیگر رمقی برایشان باقی

نمانده این سینما را بوسیده و کنار بگذارند، عادت کرده‌ایم به اینکه تفسیر مدیریت اجرایی ناکارآمد را به گردن مخاطب بیندازیم که او فیلم‌های این سینما را نمی‌پسندد. اکران فیلم‌های مخاطب خاص با پیکروبه جدید اکران که اسمش را اکران چرخشی گذاشته‌اند نتیجه‌ای جز دیده نشدن و نابودی سینمای خاص را به همراه نخواهد داشت.

گروه مخاطب خاص، کار خود را با نمایش دو فیلم

سینمایی «دردو بغداد» و«گل‌گاه شیطان» آغاز کرد.

در این مدت درمثن به‌عنوان مجری طرح مسایِل

گوناگونی را مطرح کرده است.وی ارزیابی خود را درباره

انتقادهایی که به‌اجرای این طرح با دو فیلم هم‌مضمون

عنوان می‌شود، چنین خلاصه کرد: «بعضی جریان‌ها و

افراد به علت اینکه ناتوانی‌هایی در رفتار خود داشتند به

جای اینکه با اتفاقی اینچنینی مثبت برخورد کنند، در

مواجهه با آن عقده‌گشایی می‌کنند».

محمد درمثن، مدیریت اکران فیلم‌های خاص

شرایط برای اکران فیلم‌های با مخاطب خاص، اکران طولی است.» او در مورد اکران فیلم عباس کیارستمی اضافه می‌کند: «قرار نبود اکران فیلم‌های با مخاطب خاص با فیلم کیارستمی آغاز شود.» وی ادامه داد: «بهترین شیوه اکران برای فیلم‌های با مخاطب خاص، اکران طولی است و زمان به معرفی این فیلم‌ها کمک می‌کند»

با بحران هویت مواجه هستیم

امیرحسین علم‌الهدی، مدیرعامل موسسه نمایشگران و پردیس سینمای زندگی، در این باره به شرق می‌گوید: «وقتی که تهیه‌کننده مالک فیلم نباشد، نمی‌تواند درباره اکران آن تصمیم بگیرد. دو فیلمی که این روزها قربانی این نوع اکران شده‌اند «دردو بغداد» و «گل‌گاه شیطان» متعلق به مرکز گسترش و بنیاد فارابی بودند و این دو نهاد به بهانه حمایت در این شرایط فیلم‌ها را واگذار کردند. درحالی‌که این روش به نوعی رد کردن فیلم است. من بارها گفته‌ام این روش اکران برای فیلم‌هایی که قرار است مخاطب را به سمت و سوی فرهنگ بربرد ره به ترکستان است. این مساله در سینمایی که با بحران مخاطب مواجه است شکست مطلق را به همراه می‌آورد.»علم‌الهدی افزود: «در پیش از انقلاب هم سینمای ایران هویت داشت. اگر کسی فیلم اکشن می‌خواست می‌دانست باید کجا برود، اگر فیلم‌فارسی می‌خواست سینمایش مشخص بود.و فیلم فرهنگی هم جایگاه خودش را داشت. اما الان بحران هویت مهم‌ترین مساله سینمای ایران است. برای اینکه بدانید چه بر سر دردو بغداد و گل‌گاه شیطان آورده‌اند، به سایت cinematetik.ir بروید و مقدار فروش این دو فیلم را روی هم حساب کنید.

با یک نگاه کارشناسی به شیوه اکران فیلم‌ها در سینماهای کشور شرایط نمایش برای آثار سینمایی در ژانرهای مختلف ساختاری متفاوت دارد. در وضعیت نامناسب اکران فیلم‌ها شماری از تولیدات سینمایی ما به خصوص در ژانر فرهنگی از صف اکران خارج شده و باعث هدر رفتن سرمایه سینماگران این گونه آثار می‌شود. قالب بد اکران فیلم‌ها با تبدیل این حوزه به خروجی نامناسب برای سینمای کشور به اقتصاد این صنعت ساختاری بحران زده بخشیده است.

چهره

میلانی، «شیر یا خط» را نمی‌سازد

■ ته‌مینه میلانی، ساخت فیلم «شیر یا خط» را تا پایان سال منتفی دانست و گفت: «هناسفاهه پروانه ساخت فیلم دیر صادر شد و به‌همین دلیل، فصل مناسب برای فیلمبرداری را از دست دادیم. از طرف دیگر چند سفر کاری باید انجام دهم که باعث شده تا ساخت فیلم را تا پایان سال به تعویق بیندازم.»

محمد رضا فروتن هم خوانندگی می‌کند

■ ایلتنا: پس از مهران مدیری، حامد پهاد و شهاب حسینی، این بار نوبت محمدرضا فروتن است که یک اثر موسیقایی، هست قطعه‌ای به آهنگسازی سیروان خسروی و بابک زرین با ترانه‌هایی از افشین پدالهایی را به‌زودی منتشر می‌کند. ضبط قطعات این آلبوم به‌صورت اجرایی زنده بوده است. هنوز نامی برای این آلبوم انتخاب نشده است.

خانه سینما ۱۰ روز پر تنشی را پشت سر گذاشت. این بار موضوع، جدی‌تر از اختلافات گذشته‌ای بود که از سال ۸۸ به بعد پیش آمده است. از آن نامه نگاری‌های محمدهدی عسگرپور و علیرضا سجادیور که هر کدام نظر خود را بیان کردند. این بار خبر از «اتحلال» تنها نهاد صنفی سینما بود که حدود پنج‌هزار عضو دارد. آیا این اتفاق شدنی است؟ باید منتظر دادگاه ماند؟ آیا طرح آشتی که از سوی سینماگران شورای عالی سینما مطرح شده است می‌تواند نتیجه دهد؟ آیا ریش سفیدی در این میان راه‌حل بهتری نیست؟ آیا فقط باید منتظر ماند و دید که چه اتفاقی می‌افتد؟ هرچند این بار قبل از آغاز تنش اعضای صنف با پیشنهاد محمد خراعی برای معرفی نامزدهای هیات‌های انتخاب و داوری در

خانه سینما ۱۰ روز پر تنشی را پشت سر گذاشت. این بار موضوع، جدی‌تر از اختلافات گذشته‌ای بود که از سال ۸۸ به بعد پیش آمده است. از آن نامه نگاری‌های محمدهدی عسگرپور و علیرضا سجادیور که هر کدام نظر خود را بیان کردند. این بار خبر از «اتحلال» تنها نهاد صنفی سینما بود که حدود پنج‌هزار عضو دارد. آیا این اتفاق شدنی است؟ باید منتظر دادگاه ماند؟ آیا طرح آشتی که از سوی سینماگران شورای عالی سینما مطرح شده است می‌تواند نتیجه دهد؟ آیا ریش سفیدی در این میان راه‌حل بهتری نیست؟ آیا فقط باید منتظر ماند و دید که چه اتفاقی می‌افتد؟ هرچند این بار قبل از آغاز تنش اعضای صنف با پیشنهاد محمد خراعی برای معرفی نامزدهای هیات‌های انتخاب و داوری در شرکت‌ها و موسسات غیر تجاری تهران شروع شد. طی ۱۰ دوره فعالیت هیات‌مدیره‌های انتخابی، اسانسانمه‌خانه‌سینما به‌فراخور نیازهای صنفی دستخوش تغییرات ساختاری شد. اما به لحاظ ماهیت، اسانسانمه نسبت به اهداف اولیه وفادار ماند. سیدفخرالدین اوار، سیدمحمد بهشتی و محمدهمدی حیدریان هیات موسس این نهاد بودند و در حال حاضر فرهاد توچیدی، امیر اثباتی، ابراهیم مختاری، محمد سریر، مرزا زارعی، تئورج منصوری و محمدرضا موبینی اعضای این دوره هیات‌مدیره خانه سینما هستند و محمدهمدی عسگرپور نیز مدیر عامل کنونی است. در اولین اسانسانمه‌ها آمده است هدف از تشکیل خانه سینما کمک به بالا بردن سطح کارآیی دست‌اندرکاران امر سینما و بسط و گسترش این صنعت و هنر در جهت دستیابی به سینمایی مطلوب جمهوری اسلامی از طریق ایجاد امنیت شغلی و حرفه‌ای و تامین اجتماعی برای کلیه اعضا و به‌خصوص سینماگران مومن و متعهد است اما روند انتخاب هیات‌مدیره در طول این سال‌ها موجب چالش‌های بوده است.

گروهی کارشناس واگذار شد.
سرا تاجام پس از راه‌اندازی و عضویت نزدیک به ۲۰ انجمن و کانون در خانه سینما، مقدمات آغاز فعالیت رسمی آن فراهم و بر همین اساس در مهرماه ۱۳۷۲ فعالیت رسمی خانه سینما با ثبت آن در اداره ثبت

تغییر دوران

علیرضا سجادیور*

کرد. معاون حقوقی وزارت ارشاد از راه قانونی وارد شده است. بر اساس اسنادی که وزارت ارشاد به دادگاه فرستاده، این وزارت‌خانه اسانسانمه سال ۱۳۸۲ را قانونی می‌داند، اما در واقع مربوط به سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ است. آن موقع شمقدری، مشاور هنری رییس‌جمهور بودند و این مساله را به‌عنوان یک ایراد قانونی مطرح کردند که پیگیری‌ای آن آغاز شد اما به نتیجه نرسید. ایرادی که معاونت سینمایی به اسانسانمه خانه سینما گرفته به نوع انتخاب اعضای هیات مدیره و مدیر عامل این تشکل صنفی‌است: «در اسانسانمه خانه سینما آمده بود که هیات مدیره باید بر اساس آرای همه اعضا انتخاب بشوند، اما مدیریت خانه سینما در این اسانسانمه دست برد و به جای آرای همه افراد، هیات مدیره را بر اساس آرای برخی از افراد (روسی صنف) انتخاب

وساطت کنیم

سید جلال یحیی‌زاده*

نقش وساطتی کمیسیون فرهنگی در ماجرای اختلافات معاونت سینمایی و خانه سینما با حضور دو طرف ضروری است. کمیسیون فرهنگی نفی خانه سینما را نمی‌پسندد. با وجود آنکه در دو جلسه در کمیسیون فرهنگی در رابطه با این موضوع بحث شد، اما کمیسیون در این زمینه نظر خاصی نداشت و آقای دستغیب به‌عنوان نماینده کمیسیون در شورای فرهنگ عمومی حضور پیدا کرد. قرار شد موضعی از سوی کمیسیون فرهنگی در ارتباط با خانه سینما در شورای فرهنگ عمومی گرفته نشود اما تصمیم شورا برای خانه سینما این بوده که آنها غیر قانونی و خلاف آیین‌نامه عمل می‌کنند. کمیسیون فرهنگی برای چاره‌گشایی مشکل به‌وجود آمده با حضور طرفین آمادگی دارد و نظر کمیسیون این است که با شنیدن صحبت‌های هر

مسوول پیگیری کیست؟

وزارت ارشاد خواستار صدور دستور موقت مبنی بر جلوگیری از فعالیت موسسه خانه سینما به خاطر اسانسانمه غیرقانونی شده است، بر این اساس همچنین خواستار ابطال اسانسانمه مصوب مجمع عمومی فوق‌العاده مورخ ۲۰خرداد۸۷ هم شده است. مسوولان وزارت ارشاد از محاکم قضایی هم خواسته‌اند، اداره کل ثبت شرکت‌ها را موظف کند تا نسبت به ابطال اسانسانمه فعلی خانه سینما اقدام کنند. هرچند وزارت ارشاد از اداره کل ثبت شرکت‌ها هم که بدون مجوز شورای فرهنگ عمومی، اسانسانمه خانه سینما را ثبت کرده، شکایت کرده است.

براساس این شکایت، نمایندگان خانه سینما در

سینمای ایران

بررسی روند شکایت از «خانه سینما»

سی‌امین جشنواره فیلم فجر دیدار کردند و ائتکار قرار بود همه چیز به‌خوبی پیش برود. اما در پشت پرده مسایِل دیگری در جریان بود. شکایت وزارت ارشاد از خانه سینما به شرکت ثبت اسناد به جایی نرسیده است و آنان همان‌طور که وظیفه بررسی قانونی بودن یا غیر قانونی بودن تمام نهاده‌ها را بر عهده دارند، به معاونت سینمایی پیشنهاد داده‌اند هر گونه شکایت را می‌توانند از طریق قضایی پیگیری کنند. در همین راستا بود که ناگهان خبر رسید قرار است ۲۱دی دادگاه خانه سینما تشکیل شود. آن هم دادگاهی که براساس شکایت وزارت ارشاد شکل گرفته است. در این میان دیدارهایی هم شکل گرفت مثلاً اعلام شد که با جواد شمقدری، معاون امور سینمایی در محل معاونت، جلسه‌ای شکل گرفته

اسانسانمه دوم: اعضای هیات‌مدیره مرکب از هفت نفر اصلی و دو نفر علی‌البدل از اعضای خانه سینما هستند که از سوسی مجامع عمومی عادی یا فوق‌العاده از میان نمایندگان معرفی‌شده از سوسی تشکّل‌های حرفه‌ای که به ترتیب حایز بیشترین آرا باشند، انتخاب می‌شوند.

اسانسانمه سوم: هیات‌مدیره مرکب از پنج نفر اصلی و دو نفر ذخیره از اعضای خانه سینما هستند که از سوسی مجامع عمومی عادی یا فوق‌العاده از میان نمایندگان معرفی‌شده از سوسی تشکّل‌های حرفه‌ای که به ترتیب حایز بیشترین آرا باشند، انتخاب می‌شوند. دوره قانونی فعالیت هیات‌مدیره دو سال و تجدید انتخاب اعضای آن در دوره‌های بعدی بلامانع است.

اسانسانمه چهارم: هیات‌مدیره مرکب از هفت نفر عضو اصلی و دو نفر عضو علی‌البدل از اعضای خانه سینما هستند که بر شرط اعتقاد به نظام و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و دارا بودن تقوا، تعهد و صلاحیت حرفه‌ای به ترتیب زیر انتخاب می‌شوند.

الف) اتحادیه تهیه‌کنندگان و کانون کارگردانان در هر دوره از انتخابات دو نماینده اصلی و دو عضو علی‌البدل را برای تصدی دو کرسی ثابت در هیات‌مدیره معرفی می‌کنند

ب) پنج نفر عضو اصلی و دو عضو علی‌البدل توسط

است که البته نمایندگان اصناف نتوانستند یا نخواستند در آن شرکت کنند و اعلام کردند که از آنها دعوتی نشده است. این روزها تمرکز اعضای هیات‌مدیره خانه سینما بر جمع‌آوری ادله خود در دادگاه پیش رو است. دادگاهی که ابتدا قرار بود قانونی بودن و نبودن این نهاد صنفی را مورد بررسی قرار دهد اما در یکی، دو روز گذشته مسیر عوض شده و قرار است بحث بر سر اتحلال و عدم اتحلال آن باشد. اتحلالی که از سوی شورای فرهنگ عمومی مطرح شده است. هرچند در نهایت شاید باید امید به طرح آشتی از سوی شورای عالی بست و منتظر ریش سفیدی شد. هر چند در نهایت آن چیزی که از شورای عالی سینما بیرون آمد تصمیم‌گیری درباره اموال خانه سینما بود.

مجامع عمومی عادی یا فوق‌العاده از میان نمایندگان معرفی‌شده از سوسی سایر تشکّل‌های حرفه‌ای که به ترتیب حایز بیشترین آرا باشند، انتخاب می‌شوند. در صورت انتخاب مدیرعامل از میان اعضای هیات‌مدیره، نفر بعدی حایز بیشترین آرا در آخرین انتخابات هیات‌مدیره، جانشین وی خواهد شد.

وظایف هیات‌مدیره در این اسانسانمه بررسی و تصویب طرح‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و برنامه عملیاتی خانه سینماست که در جهت توسعه کمی و کیفی آن اعلام شده است. هیات‌مدیره می‌تواند به مسوولیت خود بخشی از اختیاراتش را به مدیرعامل تفویض کند.

اسانسانمه پنجم: در نهایت انتخاب هیات‌مدیره در آخرین اسانسانمه که مصوب ۲۰ خرداد۱۳۸۷ است به این شکل درآمده است.

هیات‌مدیره مرکب از هفت نفر عضو اصلی و دو نفر عضو علی‌البدل از نمایندگان تشکّل‌های صنفی عضو خانه سینماست.

تصربه ۱ – دوره قانونی فعالیت هیات‌مدیره دو سال و تجدید انتخاب اعضای آن در دوره‌های بعدی بلامانع است.

تصربه ۲ – تا تعیین و انتخاب هیات‌مدیره جدید، هیات‌مدیره موجود مسوول اداره امور جاری خانه سینما است.

رأی به غیر قانونی بودن «خانه سینما»

منصور واعظی*

فرهنگ عمومی در مورد وضعیت حقوقی «خانه سینما» رای‌گیری کرد و رای به «غیرقانونی بودن خانه سینما» داد. شورای فرهنگ عمومی آمادگی دارد پیشنهادهای صنف حوزه سینما را در مورد اسانسانمه مصوب سال ۱۳۶۶ شورای فرهنگ عمومی مورد بررسی قرار دهد. بر اساس ماده ۱۹ اسانسانمه خانه سینما تصویب شورای فرهنگ عمومی، هر گونه «تغییر در مواد اسانسانمه به پیشنهاد مجمع عمومی و تصویب شورای فرهنگ عمومی خواهد بود.» این ماده و برخی دیگر از مواد این اسانسانمه خصوصاً در سال‌های اخیر اجرا نشده است.

*** دبیر شورای فرهنگ عمومی کشور**

منتظر دادگاه

جمال خندان کوچکی*

بود که اداره مذکور در پاسخ، ثبت صورت‌جلسه مجمع عمومی خانه سینما در این خصوص را با رعایت کامل شرک‌های قوه قضاییه بررسی شده و به ثبت رسیده و متعاقباً در روزنامه رسمی کشور نیز منتشر شده است؛ بنابراین صرف نظر از عدم صلاحیت قانونی شورای ارشاد به ثبت اسانسانمه جدید خانه سینما معترض است، مطابق ماده ۲۷۰ قانون تجارت باید ادعای خود را در محاکم دادگستری مطرح کند زیرا اعلام بطلان اسانسانمه موسساتی که در روزنامه رسمی کشور منتشر شده‌اند، صرفاً به موجب حکم قطعی دادگاه ممکن خواهد بود. ادعای وزارت ارشاد مبنی بر اعتراض به ثبت اسانسانمه جدید خانه سینما بلاوجه است.

*** وکیل دادگستری و مشاور حقوقی خانه سینما**

بلوغ اصناف در خطر

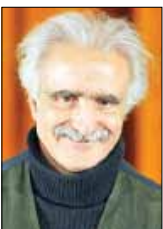
محسن هاشمی*

ترددی جدی روا داشت. آیا قصد آن دارند که ناقدان سیاست‌های خود را از میان بردارند؟ و تنها صدای منتقد موجود در برابر اقداماتشان را هم در گلو خفه کنند؟ از سوی دیگر چنانچه فرض کنیم مبنای تاسیس و راه‌اندازی خانه سینما، اسانسانمه مصوب شورای فرهنگ عمومی هم بوده باشد (فرض محال که محال نیست). تغییرات رخ داده در اسانسانمه که توسط مجمع عمومی شده‌اند؟ کدامین رکن خانه سینما تصویب شده چه بوده که این گونه باید به پای تعطیلی آن ایستاد؟ بر سرش این است که نگرانی معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از بلوغ اصناف سینمایی (تغییر و اصلاح اسانسانمه خودشان) برای چیست که برای توقف فعالیت و ابطال رای مجمع عمومی خانه سینما به دادگاه متوسل شده‌اند؟ کدامین قانون مصوب مجلس شورای اسلامی را نقض کرده است؟ کدامین ارکان چهارگانه نظام جمهوری اسلامی را نقض کرده و به خطر انداخته؟ آیا صلح را به خطر انداخته‌اند یا موجب تحریک احساسات ملت شده‌اند؟

*** مدیر اجرایی خانه سینما**

نگاه هنرمند

سینماگران درباره اکران خاص چه می‌گویند اکران به چه قیمت؟

اجازه اکران به بسیاری از فیلم‌های این گروه نمی‌دهد. عده‌ای عدم وجود برای این مخاطب را دلیل اصلی این امر می‌دانند. این در حالی است که فیلم کمی «پیتزا مخلوط» را بازیگران پر فروش این سینما و همچنین سانس‌های کاملی که در اختیار داشته در جذب مخاطب توفیقی نداشته است. اکران چرخشی و محدود این فیلم‌ها تنها به‌بهرد رفتن فیلم و به‌فراموشی سپردن آن کمک می‌کند.

محمدرضا اصلائی که فیلم بر بازیگر و پرخرج «آتش سبز» را روی پرده سینماها داشته روایت دردناک دیگری را در گفت‌وگو با شرق تعریف می‌کند: «تیزری که ما برای تلویزیون تهیه کرده بودیم تنها یکبار پخش شد. قرار بود شهرداری چند بیلورد در اختیار ما قرار دهد که بعداً اعلام کرد عکس‌های ما مشکل‌دار است و نمی‌تواند بیلوردی را به «آتش سبز» اختصاص دهد، درحالی‌که همزمان با فیلم ما بیلوردهایی در سطح شهر از فیلم‌ها دیده می‌شد که برای ما جای تعجب داشت. ما اعلام کردیم که عکس‌ها را عوض می‌کنیم اما موافقت نشد.»اصلائی درباره نحوه اکران فیلم آتش سبز می‌گوید: «ما شش سینما در اختیار داشتیم که آنها گاهی فیلم را پخش می‌کردند و گاهی هم نمی‌کردند. حتی سینما فرهنگ که متعلق به بنیاد فارابی است همچنین وضعی داشت. مخاطب به سینما می‌رفت و می‌دید فیلم در ساعت مقرر پخش نمی‌شود و ساعت اکران بعدی هم معلوم نیست. نمی‌دانم چرا در اکران فیلم آنقدر سنگ‌اندازی شد، حتی در مورد اکران جهانی هم به ما خبر رسید که چه سنگ‌اندازی‌های عجیبی شده و من نمی‌خواهم راجع به آن حرف بزنم. در همان زمان می‌دیدم که آقایان وقتی اکران فیلم به سقف می‌رسید و فروش‌شان کامل نبود پول می‌دادند که فیلم برداشته شود، من هم که اهل این کارها نبودم و فیلمم و بازیگرانم این وسط قربانی شدند.»

مهدی رحمانی کارگردان فیلم «دیگری» که فیلمش سال گذشته با چنین سرنوشتی دست به گریبان بود و با وجود ستاره‌های مطرح در فیلمش نتوانست موفقیت چندانی در گیشه کسب کند در گفت‌وگو با شرق در مورد اکران سینمای خاص و حمایت از آن می‌گوید: «طبعاً تلاش در این حوزه سخت‌تر است چرا که تقریباً هیچ‌کس دغدغه حمایت این نوع سینما را ندارد. دولت برای هر هزینه‌ای که می‌کند یک‌سری توقعات ایدئولوژیک دارد که البته طبیعی هم هست، دلیلی ندارد که در شرایط فعلی بدون انتظار ایدئولوژیک نداشته باشد.

برای همین طبعاً انتظاری از آن نمی‌رود. بخش خصوصی‌مان هم که در حد یک صنعت محلی ورشکسته است، یعنی یک بازار داخلی محدود

دارد و قیمت هرکدام از فیلم‌های سینمایی‌اش اندازه یک واحد آپارتمانی است و طبعاً صنعت پولداری نیست، به همین دلیل توانایی ایجاد تحول در آن ندارد و نمی‌تواند از نگاه متفاوت حمایت کند. در آن طرف دنیا سینمای استودیویی هستند که سینمای جریان اصلی را می‌سازند، میلیاردها دلار سود می‌کنند و با گوشه‌ای از این از سینمای متفاوت‌شان هم حمایت می‌کنند. این فیلم‌ها را یک‌دهم از درآمد سینمای جریان اصلی سواربوت می‌کنند، یعنی سینمای مستقل را می‌سازند که من در اینجا با واژه سینمای متفاوت کاری ندارم چرا که سینمای مستقل یعنی سینمای مستقل از استودیو. اینجا ما چیزی نداریم که بخواهیم از آن مستقل باشیم، بیشتر برای این سینما واژه متفاوت، بهتر به نظر می‌آید.» وی ادامه می‌دهد:

«طبیعی است که اینجا نه دولتی وجود دارد که بخواهد حمایت صرفاً فرهنگی کند و نه بخش خصوصی قوی دارد که بتواند از تنمه سودی که از جریان اصلی به دست می‌آید، سینمای متفاوت را حمایت کند. چون هیچ کدام از این دو نیستند، این سینما می‌تواند با تهیه‌کنندگانی که به دلایل مختلف هنوز یک دغدغه فرهنگی دارند و جلو می‌آیند و مدام هم تعدادشان کمتر می‌شود چون ورشکسته می‌شوند کار کرد. بعد از یک مدتی می‌روند سمت کارهای دولتی و می‌شوند مجری طرح دولت یا می‌شوند تهیه‌کنندگان بخش به اصطلاح خصوصی که کم‌دیدی آنچنانی تولید می‌کنند و فیلم‌هایی می‌سازند که بتواند به سرعت به سود برسد و این هزینه را که گذاشته‌اند برگردانند. هیچ انتظاری نه از دولت و نه از بخش خصوصی نمی‌شود داشت چون ساختمان سینما در ایران این شکلی است و بر اساس سیستمی که از اول بنا نهاده شده پیش می‌رود. یعنی حمایت جهت‌دار دولتی و سیستم ورشکسته محلی بخش خصوصی، به نظر هم روزبه‌روز تعداد فیلم‌های جریان متفاوت کمتر خواهد شد، به‌خصوص که هزینه‌های تولید بالا می‌رود و در این شرایط این بخش از سینما بیشترین لطمه را می‌خورد، چون بخشی است که حامی مالی جدی ندارد.»